

„US SITTE“

GALAMA'S en GALEMA'S DOOR DE EEUWEN HEEN

**Donateursdag
Franeker**

**Familie in den
vreemde**

**Familiereünie
van de
nakomelingen
van Nanne
Galema en
Ottje
Teerenstra**

24ste Jaargang december 2014

Driedeling binnen de familie

Ons familieboek is voor alle donateurs te verkrijgen voor € 10,— + portokosten

Van het bestuur.

Als u deze Sitte leest, ziet u weer de inmiddels vertrouwde opmaak en indeling van rubrieken. Het lijkt allemaal gewoon vertrouwd en weinig in beweging.... Niets is minder waar. Het bestuur had al aangekondigd naar verbreding te zoeken en inmiddels is daarin de eerste stap gezet. Een tiental donateurs zat aan de brede tafel in oktober, zonder duidelijke agenda maar wel met een duidelijke intentie. Hoe kunnen we zorgen voor meer verbinding in de familie en voor enthousiasme om aansprekende activiteiten en ondersteunende werkzaamheden uit te voeren. Het was een genoeglijke middag en geeft inspiratie om door te gaan in deze vorm van “brede tafel”. Er is geen sprake van een vaste groep, wie wil is welkom en kan aanschuiven. Dat zal naar verwachting ergens in maart of april 2015 op nieuw het geval zijn. We zullen dat in het begin van het nieuwe jaar aankondigen.

Er is op de brede tafel bijeenkomst weer een heus stamboomteam geboren, dat al gestart is met de verdere uitwerking van de stamboom op de website. U kunt dit volgen op onze website: www.galamas.nl !

Voorzichtigjes is er ook al over een grote reünie gesproken (in 2016). Verder is op de donateursdag en ook bij deze brede tafel bijeenkomst weer duidelijk geworden dat u als donateurs niet per sé ieder jaar een donateursdag nodig vindt, maar mogelijk wel om de twee jaar. En het blijkt dat de vraag leeft om op een andere manier ontmoetingen te stimuleren (bij voorbeeld neven en nichten dagen).

Dat er in de volle breedte en diepte van alles met de Galama's gebeurt, leest u weer in deze krant: van Canada anno nu, via sportieve prestaties tot familie anekdotes over Nanne en Ottje uit een ver verleden.

Ik wens u veel leesplezier en we horen als bestuur graag reacties of vragen op de nieuwe ingezette koers. Namens het bestuur, Nelly Galama

DONATEURSDAG IN FRANEKER

De jaarlijkse donateursdag werd dit jaar in Franeker gehouden, vanwege de connectie met een aantal edele Galama's die aan de universiteit van Franeker gestudeerd hebben.

Vorig jaar ging de donateursdag niet door vanwege de te geringe deelname van donateurs; slechts 16 personen hadden zich toen opgegeven. De deelname werd dit jaar ruimschoots vergoed met bijna 50 personen. Een bijzonder tintje aan deze dag was de deelname van Herman Galama (familieboek blz. 94 nr. 1.14.72), die vanuit Zuid-Afrika een aantal dagen in Friesland was voor zaken en van deze gelegenheid gebruik maakte om familieleden te ontmoeten. Herman is in 1982 naar Zuid-Afrika geëmigreerd.

Het weer was ons goed gezind, 's morgens even een beetje miezige regen, maar laat in de ochtend brak de zon door, zoals onze Friese weerman Piet Paulusma 's morgens al had voorspeld.

Uit het middagprogramma kon uit drie opties worden gekozen:

1. Fietstocht van ongeveer 20 kilometer naar Tjssom en Wjelsryp.
2. Stadswandeling door Franeker o.l.v. een gids en aansluitend een bezoek aan het planetarium van Eise Eisinga.
3. Martenahuis(museum) o.l.v. een gids en daarna eveneens een bezoek aan het planetarium.

Om kwart over negen waren de deuren geopend in Theater de Koornbeurs en kon iedereen genieten van een kopje koffie/thee met Fries gebak, familiebanden verstevigen en of vernieuwen en lekker bijkletsen.

Welkomstwoord door onze voorzitter Nelly Galama.

Er werd gesproken over de eerstvolgende reünie die eens in de vijf jaar wordt gehouden. Officieel zou dat in 2015 zijn, want de laatste was in 2010 bij “Noflik Bergsma” in Oosterend. Het bestuur vond de tijd te kort om een reünie te kunnen realiseren en is van plan om deze reünie in 2016 te houden. Alle donateurs kunnen met ideeën komen en meehelpen om aan deze dag een invulling te geven.

Tevens werd er afscheid genomen van Hanneke Galama die met haar zus Marijke de activiteiten organiseerde.

Lezing over de edele Galama's door de conservator van het museum Martena: Marjan Brouwer.

Franeke kreeg in de 15^e eeuw stadsrechten. Stadsrechten waren in het Middeleeuwse Europa bijzondere rechten en privileges die aan een plaats werden toegekend: marktrecht, tolrecht, het recht om stadsmuren te bouwen en het recht voor burgers om hun zaak te bepleiten voor een rechtbank van “gelijken”. In essentie ging het om het recht van de stad op eigen rechtspraak. Feitelijk is er dus sprake van stadsrecht.

De graaf van Holland wilde het gezag over de Friezen voeren, de Friezen moesten hier qua belasting en recht niets van hebben, de Friese vrijheid stond voorop. Slag bij Warns in 1345 waar de Hollanders werden verslagen door de Friezen. Ieder jaar wordt dit nog steeds herdacht bij het monument van Warns aan het Murnser klif. Op de zwerfkei van het monument Friese vrijheid staat gegrift: “leaver dea as slaef”.

Bij de Friezen ontbraken feodale instituties: de Friezen werden niet bestuurd door een graaf of hertog, maar er was zelfbestuur. Het ontbreken van het gezag van een landheer betekende dat er geen centraal bestuur was. Het waren autonome republieken van boeren en die werden bestuurd door de bewoners. Grondbezit speelde daarbij de doorslaggevende rol. Het uitgebreide bezit van de kloosters gaf met name de abten van de grotere kloosters een grote rol in dat bestuur, maar ook de edelen die vaak grietmannen (burgemeesters) en tevens rechter waren. De kloosters

speelden ook een grote rol in het vastleggen van het recht.

Een groot probleem bleef echter dat er wel duidelijkheid bestond over de inhoud van het recht, maar dat het afdwingen van dat recht op grote praktische problemen stuitte. Als een machtig man zich niet aan een uitspraak wenste te houden ontbraken de middelen hem daar toe te dwingen. Oorspronkelijk beschikten de abten nog over voldoende moreel gezag, maar het uitgebreide kloosterbezit maakte hen te vaak tot belanghebbende.

De conflicten tussen Schieringers en Vetkopers hebben aanzienlijk bijgedragen aan het einde van de Friese Vrijheid. Het ontbreken van een effectief gezag heeft ook bijgedragen aan het ontstaan van de twisten.

De twisten maakte het voor buitenstaanders aantrekkelijk om, soms met een beroep op oude rechten, zich met de Frieslanden te bemoeien. Tegelijkertijd nam door de rechteloosheid die het gevolg was van deze strijd de roep om een landsheer toe. In het huidige Friesland riep de Schieringer Potestaat Juw Dekema de hulp in van Albrecht van Saksen.

De Friezen hadden een vetemaatschappij. Wanneer er conflicten waren tussen edelen dan zoenden ze dit af d.m.v. een “zoenuwelijk”. Het gewone volk kreeg andere straffen, een dief kon b.v. een hand afgehakt worden, als er voldoende bewijzen waren dat hij/zij iets gestolen had.

Schieringers en Vetkopers: de namen Schieringers en Vetkopers komen waarschijnlijk van een geschil tussen Cisterciënzers monniken oftewel Schiere monniken vanwege hun grijze pijen en Norbertijnen. De kloosters van die orden hadden in het toenmalige Friesland een grote invloed. De strijd tussen de Schieringers en Vetkopers heeft van 1325-1498 geduurd, tot Albrecht van Saksen in 1498 het gezag over de Friezen kreeg. Dit was het definitieve einde van de Friese Vrijheid.

Gale Galama van Koudum (1410-1470) bewoonde een state in Koudum. Gale Galama trouwt d.m.v. een “zoenuwelijk” met Tryn Douwesdr. van Harinxma. De Galama's waren Vetkopers, behalve Joucke Galama een broer van Gale die tot de Schieringers behoorde. Joucke Galama had een stins in Akmarijp. De van Harinxma's behoorden eveneens tot de Schieringers.

Gale Galama en Tryn van Harinxma hadden vier kinderen, waaronder drie zonen: Yge, Hartman en Douwe. Yge was een wrede vechtersbaas en werd daarom het “woudzwijn” genoemd. Yge bezat land van Kolderwolde tot aan Bakhuizen. Zijn stins stond in Oudega (nu de gemeente De Friese Meren). Yge is in 1492 in Workum onthoofd, nadat hij terugkwam van de Graaf van Holland met een stel Duitse huurlingen. Zijn broer Douwe is eveneens onthoofd.

Hartman (broer van Yge en Douwe) Galama trouwt met Rien van Osinga. Hun zoon is geboren in 1499, overleden in 1559 en begraven in Mantgum. Gale trouwt op 28 februari 1523 met Foeck van Hoxwier. Hun zoon

Schieringers en Vetkopers

Seerp is geboren in Koudum op 28 oktober 1528, overleden op 22 januari 1581 op Hoxwierstate en begraven in Mantgum. Zijn grafzerk staat in de kerk nan Mantgum. Seerp is anti-Spaans en protestant geworden in 1580. In 1580 werden de noordelijke gewesten protestants. Seerp was in zijn jonge jaren hoveling in Koudum en Mantgum. In 1564 huwde hij met His van Bothnia. Hij verzette zich tegen de Spaanse overheersing en vocht in de Slag bij Jemmingen. Hij heeft geholpen bij de bevrijding van Stavoren en Franeker. Zijn broer Hartman en zijn zwager werden gevangen genomen en overgebracht naar de gevangenis in Brussel, waar ze later werden onthoofd. Seerp Galama vluchtte in 1572 met zijn vrouw en zijn kinderen naar Emden. In 1576 kwam hij terug op Hoxwier. Hij was van 1577 tot 1581 grietman van Baarderadeel.

De Unie van Utrecht, mede ondertekend door Seerp Galama, is een op 23 januari 1579 getekende overeenkomst tussen een aantal Nederlandse gewesten, waarin werd overeengekomen dat men zich gezamenlijk zou inzetten om de Spanjaarden het land uit te jagen en waarin daarnaast een aantal staatkundige zaken werden geregeld op het gebied van b.v. defensie, belastingen en godsdienst, zodat het ook wel kan worden gezien als een eerste versie van een latere grondwet.

In 1586 wordt de universiteit van Franeker opgericht.

Er waren vier faculteiten. theologie, geneeskunde, recht, vrije kunsten.

Om de opleiding tot dominee te bekostigen werden de kloosters afgebroken. De provincie Friesland telde alleen al 52 kloosters.

De volgende Galama's studeerden aan de universiteit in Franeker:

Galenius Galama (1587) : recht.

Georgius Galama (1663) : recht.

A.Galema niets over bekend en

Sipko Jans Galama (1817) uit Harlingen,

geneeskunde en Sipko promoveert.

Lunch

Om 12.00 uur was er een verrukkelijke lunch met soep, diverse soorten heerlijk belegde broodjes en een salade. Iedereen was er “stil” vanals “katjes muizen miauwen ze niet”!!!!!!!

Museum Martena (Martena Huis).

Conservator Marjan Brouwer vertelde het een en ander over Hessel Martena, geboren ca.1461 op Martenastate te Cornjum en later eigenaar van Groot Terhorne in Beetgum. Hij liet in 1498 het Martenahuis in Franeker bouwen. Als aanvoerder van de Schieringers leidde hij een strijdvaardig bestaan, hetgeen hem noopte een pelgrimage naar Jeruzalem te maken. Op de terugweg stierf hij in 1517 op Rhodos, waarna hij begraven werd in Franeker. Ze liet ook enkele schilderijen van zijn familie zien. Er hing een schilderij waarvan men een lange tijd dacht dat het een portret van Hessel Martena was, maar wat achteraf toch niet het geval bleek te zijn.

Op de eerste etage was een speciale afdeling van Anna Maria Schurman, de eerste vrouwelijke studente aan de universiteit van Franeker. Anna Maria werd door middel van een gordijn afgeschermd voor haar mannelijke studiegenoten. Anna Maria Schurman werd in 1607 in Keulen geboren en was de zeer begaafde dochter van Frederik van Schurman en Eva von Harff de Dreiborn. Zij ontwikkelde zich tot humaniste, taalkundige, theologe, dichteres, kunstenares en een deskundige op het gebied van insecten. Dit alles is te zien in museum Martena. In 1669 sloot ze zich aan bij de door Jean de Labadie gestichte mystieke sekte van Labadisten. De Labadisten betrokken een stins Walta State in Wieuwerd. Hier overleed zij in 1678 op 70-jarige leeftijd. De Labadisten hielden er een sobere en zeer strenge religieuze levensstijl op na. Daarna was er nog de mogelijkheid om het planetarium van Eise Eisinga te bezoeken.

Eise Eisinga is in 1744 in Dronrijp geboren en in 1828 overleden in Franeker. Eise was een hoogbegaafd kind en wilde naar het gymnasium. Dit ging echter niet door. Hij moest in de wolkammerij van zijn ouders werken. Hij bekwaamde zich door zelfstudie aan de Franeker Academie in de wiskunde en verdiepte zich in de astronomie. Op 8 mei 1774 vond een bijzondere samenstand van planeten plaats. In de vroege ochtend stonden Mercurius, Venus, Mars, Jupiter en de maan dicht bij elkaar aan de hemel. Er werd beweerd dat deze hemellichamen op elkaar zouden botsen, waardoor de aarde uit haar baan geslingerd zou worden en in de zon verbranden. Deze voorspelling werd gedaan door Alta, predikant uit Bozum. Alta's ideeën zorgden voor veel onrust onder de bevolking. Eisinga had alle kennis in huis om in zijn woonkamer een model van het zonnestelsel te bouwen. Hiermee wilde hij laten zien dat er geen reden was voor paniek. Tussen zijn allereerste idee en de uiteindelijke realisatie verstreken slechts zeven jaar.

Catharina(Tineke) Galama.

Fietstocht: fietsen door de greiden langs Galema's.

Om 13.30 uur verzamelen zich ongeveer 15 donateurs voor de Koornbeurs en na een rondje Franeker sluit ineens op de brug ook Zuid-Afrika zich nog bij ons aan: Herman Galama is voor een paar dagen in Nederland en „dit is een unieke kans om zich in de familie onder te dompelen en zals hij zelf zegt om een beetje de Friese taal te oefenen .

We gaan eerst via een mooi binnenpad naar Tsjom/Tzum, waar we de Johanneskerk bekijken. De gids Ale Bosch heeft de prachtigste verhalen over de historie van de kerk. Zo leren we waar de uitdrukking “rijke stinkerds” vandaan komt. “Rijke Stinkerds”: alleen de rijke burgers van het dorp werden vroeger in de kerk begraven. Dat gebeurde relatief ondiep op ongeveer 40-50 cm. diepte. Voordat de grafsteen helemaal was uitgebeiteld en versierd, duurde geruime tijd. Tot die tijd was de lucht in de kerk niet te harden van de stank. Vandaar de uitdrukking “rijke stinkerds”. Ook het bekende geurwater 4711 is in die tijd ontstaan. En dat de dorpen onderling de strijd aangingen om de hoogste toren te bouwen. Met een touw werd de toren van Tsjom vanaf de haan opgemeten, maar een slimme kasteleinsvrouw knipte ongezien 15 meter van het touw. Zo was het wedijverende dorp ten onrechte in de veronderstelling dat zij de hoogste toren hadden gebouwd. Tzum won de wedstrijd!

Na lang zoeken met z'n allen vonden we het graf van een nazaat van de Galema's van Wjelsryp. In Wjelsryp splitste de groep zich: een aantal laat zich verrassen door het schilderwerk van Gerard Galema in zijn eigen atelier/woonhuis. (Gerard Galema is een nazaat van de Galema's van Oosterend). De anderen duiken in de historie van de plaatselijke kerk, waar de gids zo enthousiast aan het verhalen is dat we maar moeilijk kunnen vertrekken. Onderussen heeft Tsjebbe Hettinga trek gekregen en piept er tussen uit. Dat liep niet goed af. Wij waren al bij de boerderij van Ate Galema (Galema's van Wjelsryp) net buiten het dorp en Tsjebbe had weliswaar zijn chocolade in het dorp bemachtigd, maar was ons kwijt. Het deed me denken aan een eigen schoolreisje in Brugge, waar ik me ook even stiekem uit de voeten had gemaakt, de groep kwijt en een flinke preek van de leraar was mijn deel!!

Op de boerderij van Ate Galema waar we hartelijk worden ontvangen en ons te goed doen aan ranja, staan we

gebogen over een tekening van de stamboom van de nazaten van de Galema's van Wjelsryp, die Pieter Galama (G&G boek blz 94) prachtig heeft uitgetekend voor de familie. Zij worden meteen donateur. Met een gelukwens van de voorzitter en het boek van de Galama's en de Galema's achterlatend, verlaten we het erf.

Onderussen moeten we doorfietsen want de andere Galama's zitten waarschijnlijk al bij De Stadsherberg in Franeker aan de afsluitende borrel. Nee Maikel, nu geen sprintje meer naar weer een gevelsteen waar een foto van gemaakt moet worden. In twee groepen op het pontje van Keimpetille geeft een echt vakantie gevoel. Door prachtige landerijen fietsen we richting eindpunt: de Stadsherberg aan het water in Franeker. Hoewel een uur later dan gepland zijn verschillende donateurs al huiswaarts gekeerd, laten de Galema's zich de drankjes en ijsjes op het terras goed smaken. Ik kijk terug op een gemoedelijke en ontspannen dag met onverwachte ontmoetingen.

Stadswandeling door Franeker

Na de lunch kozen een zeventiental familieleden om een interessant ommetje door Franeker te maken. Het was mooi weer en diegene die ons bij de hand hield, Hanneke Teerenstra vertelde met veel enthousiasme, meestal in het Fries, over de meer dan 1200 jaar oude stad Franeker. Gezamenlijk met de museumgangers liepen we naar het Martenahuis, waar onze wegen scheiden. Hanneke nam ons mee en wees onderwijl op allerlei, voor ons leken, verstopte bijzonderheden. Via de Martenatuin, waar nog veel oude stinsenplanten groeien, passeerden we het Westerhof Gasthuispoortje, waarachter verscholen een nog steeds bewoond hofje voor achttien “Godsvruchtige weduwen of bejaarde dochters was”. De tijd was inmiddels rijp om kennis te maken met het Academie terrein, de trots van Franeker. De Academie is in 1585 opgericht en dertig jaar samen met de Universiteit Leiden de enige academische opleidingen in de Nederlanden. Bijzonder is het meest historische deel van de Academie, de Orangerie. In de 18e eeuw werden hier al tropische planten geteeld. Later is dit deel in gebruik genomen als psychiatrisch ziekenhuis. De tijd drong en we passeerden snel het Sjukelân (kaatsveld) en in de verte was nog „De Bogt fen Guné“ te zien, het oudste studentencafé van Nederland. Op weg naar de Martinikerk liepen we net

als de tussen omstreeks 1625 en 1793, ca 1200 studerende Hongaarse studenten, langs de beroemde huizen aan de Voorstraat, het Coopmanshuis, het Rode Valckeniershuis en de Waag. Even rust in de prachtige gotische Martinikerk uit de 15e eeuw. De vele indrukwekkende grafstenen in de kerk herinneren aan de buitengewoon belangrijke tijd van deze Friese stad. Het ommetje eindigde in het sierlijke renaissance stadhuis van Franeker. Een hele belevenis om ook de binnenkant van het stadhuis te mogen verkennen. We namen afscheid van Hanneke en spoeden ons langs het Planetarium van Eise Eisinga naar het uitnodigende terras van „De Stadsherberg“, waar de hereniging van de familie plaatsvond.

Albert Jan Nossent

16.30 Afsluitende samenkomst in de Stadsherberg onder genot van een drankje.

's Middags om half vijf kwamen alle familieleden samen in „De Stadsherberg“. Het weer was zo mooi dat het terras al snel overvol was. Om half vijf kwam Tsjebbe Hettinga keurig op tijd binnen zonder de rest van de fietsers. In geuren en kleuren vertelde hij dat hij in Wjelsryp honger kreeg en chocola was gaan halen! Toen hij dit met veel genot genuttigd had, was de rest van de groep verdwenen. Tsjebbe zei: “Ik tocht yn dat flakke lân, sjoch ik se wol wer”. Er was echter geen mens meer te bekennen. De rest kwam pas om half zes terug. Zij hadden zich verschanst in de boerderij van Ate Galema. Ze hadden Tsjebbe helemaal niet gemist: “uit het oog uit het hart”. Daarvoor was er ook al consternatie op het terras. Alie Galama was de museumkaart kwijt, die ze geleend had van een familielid. Toen de kaart weer tevoorschijn was gekomen keerde de rust terug op het terras en van de weeromstuit ging Maikel zich “bezondigen” aan een Dame Blanche, niet een coupje ijs maar een bord vol met ijs en een dikke berg slagroom met grote brokken chocolade.

En zo kwam aan deze prachtige, boeiende en hilarische dag een heel mooi einde!

Catharina(Tineke) Galama.

Familie in den vreemde

Fenny (Fetje) Koopman-Galama is geboren op 11 juni 1927 te Mirns, woont in Mississauga, een voorstad van Toronto in Canada

Immigration to Canada.

Het begon al in 1959, mijn zuster die in Canada woonde kwam over for my fathers birthday, That was Oct,26 1959. Zij dacht dat hij 75 werd maar hij werd 74. Also zijn laatste verjaardag, maar dat wisten we toen nog niet. Ik was er natuurlijk ook for zijn verjaardag met mijn man, Bert Koopman. Wij waren in 1955 getrouwd. Tien jaar na de oorlog en konden nog steeds geen huis of apartment krijgen. We dachten dat we iets gevonden hadden. In die tijd moest je naar het stadhuis om dan een vergunning te krijgen. Wij waren toen nog niet getrouwd en ze zeiden dank je wel maar je krijgt geen vergunning want jullie zijn niet getrouwd. Wij zijn katholiek en in die tijd moest je nog eerst for the wet trouwen en dan in de kerk. Omdat we geen onderdak hadden, besloten we te gaan trouwen for the wet. Al in Junie vonden we onderdak. Oudere mensen wilden ons hun bovenverdieping verhuren. In september 1955 zijn we voor de wet getrouwd. Omdat we katholiek waren mochten we nog niet samen wonen, dus ieder naar ons ouderlijk huis. Je kan niet begrijpen dat zo iets kan. In 1957 is ons eerste kind geboren en natuurlijk bracht dat moeilijkheden mee we hadden nog geen extra slaapkamer. Toen in 1959 toen mijn zus overkwam, hebben we gesproken over the mogelijkheid om ook naar Canada te gaan. We wilden natuurlijk graag op ons eigen wonen.

In January 1960 moesten we naar de keuring in Den Haag. Alles was goed en zo gingen we 21 April 1960 naar Canada. Wij moesten onze eigen reis betalen want ons inkomen was te hoog. We kregen wel een bepaalde ruimte for om goederen mee te nemen. Mijn zuster adviseerde ons om onze meubelen mee te nemen. We brachten dus kamer ameublement, slaapkamer, kitchen en de baby meubelen. Na dat we for the keuring waren geweest werd ik zwanger van onze tweede. Alles werd gestuurd naar Montreal. Wij gingen naar Ottawa waar mijn zuster woonde. Wij woonde eerst by mijn zuster totdat de meubelen aangekomen waren in Montreal. We kregen een apartment waar een Hollander in woonde, er waren twee verdiepingen en hij woonde op de bovenste. Hij was daar only in the week-end. Hij had een groot huis buiten in the country en was daar on the weekends bij zijn vrouw. Wij

kregen dus de eerste verdieping. Wij waren er erg blij mee. De prijs om de meubelen naar Ottawa te krijgen was vreselijk duur, \$ 500,00 dollar. Het kwam op Hemelsvaartdag en mijn schoonzus en een hollandse vriendin zouden komen om my te helpen. Mijn schoonzus kwam maar die vriendin niet want het was Hemelsvaartdag en dan mocht je niet werken. Niet te geloven maar echt waar.

Mijn man kreeg een baantje bij een dry-cleaner business. Hij kreeg een dollar per uur. Wij dachten dat is great, 40 uur dat is \$ 40,00 en daar kon je in die tijd heel wat mee doen. "Tof luck", soms werkte hij maar 20 hours, zo hij op pad om er wat bij te verdienen en ging huizen schilderen. Hard werk ook al omdat het zo heet was. By July, via een hollander, kreeg hij een job bij een bakery. Vloeren schoonmaken and allerlei andere cleaning klusjes. Maar hij had een werkweek van 40 uur! Mijn man had all the papieren for banketbakker, maar hij was the cleaner. Hij was daar een

maand en de voorman van de banketafdeling werd ziek en moest naar het ziekenhuis. Ze zaten met hun handen in het haar. Mijn man zei toen ik kan dat overnemen in zijn gebroken engels. Hij kwam thuis van zijn nachtschift (cleaning was done at night) en lag te slapen toen the big boss kwam aan ons huis. Hij vertelde mij dat hij de cleaning niet meer hoefde te doen. Hij werd voorman van banket afdeling. Ze konden niet geloven wat hij allemaal kon maken. Voor ons was het een groot voordeel. Want we moesten eerst een jaar in Canada wonen before we een ziektekosten verzekering konden afsluiten. De company waar hij voor werkte had zijn eigen ziektenverzekering. Na drie maanden daar gewerkt te hebben werd hij dus in die verzekering opgenomen. Myn baby was due in November, dus alles werd betaald, doctors, ziekenhuis kosten and the kinderarts. Veel goeds hebben we ondervonden in Canada. Het was niet altijd rozegeur and maneschijn. We waren net tien dagen in Canada toen we bericht kregen dat mijn vader was overleden. We konden daar niet bij zijn. We hadden geen geld.

Twee jaar later overleed mijn oudste broer, op een en veertig jarige leeftijd. Ik was nog niet 100% happy in Canada. Mijn man zei, je gaat naar de funeral en make op je mind of je daar wilt blijven. Ik zou twee maanden blijven. Ik ging met mijn twee kinderen en mijn schoonzuster. Dat was the beginning of Mei 1962. Mijn schoonzuster bleef 10 dagen. Ik was beurtelings bij mijn moeder en schoonmoeder. Mijn man belde in June for my birthday and huilde on the phone, hij miste mij and the kinderen. Ik besloot toen meteen om terug te gaan naar Canada. Blij dat ik dat gedaan heb want wij hebben een goed leven gehad in Canada. Ik had twee broers en een zuster in Canada wonen, Anne, Josef en Baukje. Inmiddels zijn die allemaal gestorven. Ik heb nog twee schoonzusters and heel wat nichten and neven. Niemand woont dichtbij. We zien elkaar nu haast niet meer want we zijn allemaal ouder geworden en de afstanden zijn te groot. Ze wonen all in de omgeving Ottawa and Quebec. We bellen elkaar geregeld en met sommingen Skype ik. Mijn oudste zoon, Ronald, die in Holland geboren is woont ongeveer anderhalf uur bij mijn vandaan. De jongste, Sjoerd die in Ottawa is geboren, woont al 20 jaar in Amsterdam, and nu net afgelopen week hoorde ik van hem dat hij gaat verhuizen naar Londen. Als hij daar woont wil ik nog graag een keer naar hem toe en zie hoe hij erdaar bij leeft. Ik moet juist mijn paspoort vernieuwen binnen twee maanden. Ik zou het eerst niet doen maar nu heb ik toch besloten om het wel te doen en dan meteen for tien jaar. Dus dit zal de laatste wel zijn. By de tijd dat ik dus 97 ben dan hoef ik niet meer te reizen. Mijn man werkte dus by this grote bakery and heeft all the promotion gehad wat hij maar kon krijgen. Het was een family business en hadden een bedrijf in Toronto and Bert werd over geplaatst naar Toronto. Dit was geen bakery maar een complex waar frozen maaltijden werden gemaakt. Zodoende verhuisde wij naar Toronto. In 1970 verhuisde wij Mississauga. Ik werkte for een car dealer en die zouden verhuizen naar Mississauga. Wel die kregen geen vergunning om een zaak te openen, maar we zijn toch in Mississauga gebleven in een apartment and na drie jaar hebben wij een huis gekocht en daar woon ik nog steeds.

Mijn man overleed in 1998, veel te jong. Ik vond hem dood in bed. Toen de kinderen op de grote school waren ben ik gaan werken totdat ik 65 was. In Holland had ik gewerkt voor het government and ik dacht dat ik nooit weer in een office zou werken. Ik sprak geen engels toen ik in Canada kwam, heb nooit les gehad, but now heb ik moeite met Hollands. Ik versta alles en ik lees veel hollands maar uitspreken, vergeet it maar. Ik spreek nooit engels met iemand, ook niet met mijn zoon in Amsterdam. Dus als ik Hollands moet spreken is het more engels as Dutch. Ik moest een email sturen naar de Dutch Embassy(daar is alles Dutch) in mijn gebroken Dutch kreeg ik toch een antwoord back dat ik in het engels kon emailen.

Ik zou nog wel veel meer kunnen vertellen, maar misschien heb je er al nog genoeg van. In Friesland heb ik alleen nog maar nichten and neven. Ik kan toch nog veel herinneren van Friesland, waar wij woonden mijn Tante woonde in het Rijsterbos. Mooi was het daar. Je had daar het Hotel Rijsterbos als ik me dat goed herinner. Ik heb een paar friese tegels met spreuken in mijn huis. Eerlijk gezegd ik weet niet hoe ik eindigen moet want er is nog zoveel te vertellen. Maar ik denk dat uit je this Epistel wel een verhaal kan maken. Het is nu maandagmorgen en ik heb nog even door gelezen wat ik geschreven had, maar het is goed so. Al met al ben ik toch blij dat we hier ons leven hebben gemaakt. Ik denk niet dat als we in Holland waren gebleven dat we een eigen huis zouden hebben gehad en zeker niet ieder onze eigen auto.

Groetjes for allen Fenny Koopman

Familieberichten

Op vrijdag 20 juni 2014 trouwden te Bolsward: Auke Galama en Tjitske Walinga uit Blauwhuis (blz. 160)

„LIEF en LEED“

Geboren op 17 september 2014 in Drachten:
Daley Noah, zoon van Henk Johan Galema en Bea de Jong,
broertje van Esmee.

Geboren op 30 augustus 2014 in Piaam:
Marthe Anne, dochter en zusje van
Sjoerd, José
en Siebren Reitsma-Galema

(1.14.39 blz. 72)

Geboren op 17 mei 2014: Ferris Rinze
Fabijan van den Ham, Achterkleinzoon van
Thea Galema van Arendonk

Op 27 juni 2014 vierde Haye Michiel Galama
wonende,
Heiligenbergerweg 47 3816 AG Amersfoort
zijn honderdste verjaardag.

Geboren op 26 augustus in Leeuwarden:
Floris, zoon van Marije de Lange, eerste
kleinkind van Ankie Galama (1.13.51 blz.
112)
dochter van Jacob Galama en Johanna
Brandsma

Op zaterdag 31 mei 2014 trouwden te
Enschede:
Marcel Pit (zoon van Jetze Pit en Ida
Galama) en Cheryl de Boer

Overleden: Elisabeth Maria Dwyer de Jong,
dochter van Pieter de Jong and Aukje Galama
Blz. 115
1922 Sint Nicolaasga
24 augustus 2014 Toronto Canada

Overleden Siemon Jacobus Gielstra,
echtgenoot van Baudien Galama
1.13.55 blz 117
Workum 14 december 1943
Sneek 23 augustus 2014

**„LIEF
en
LEED“**

Overleden: Froukje Beitske Galema-van der Brug,
echtgenote van Bote Galema
5.12.8 blz. 186/187
25 juli 1927 Tzummarum
20 augustus 2014

Overleden: Agnes Margaretha Galama-Konst, weduwe
van Kees Galama
1.12.32 blz. 131
28 december 1920 Bakhuizen
22 augustus 2014 Balk

Overleden: Thecla de Hoo-Galema, weduwe
van Hielke de Hoo
1.13.18 blz. 45
1 maart 1925 Harlingen
2 september 2014 Enschede

Overleden: Hendrikus Antonius Galema, zoon van Hidde
Galema en Johanna Hendrika Kommerkamp.
1.14.46 blz. 75
21 februari 1949 Nijhuizum (Wym)
22 oktober 2014 Appelscha

Overleden: Feike Galema, weduwnaar
van Maaïke Noordmans
5.12.14 blz. 189
5 november 1922 Welsrijp
6 september 2014 Sneek

Overleden: Haije Michiel Zeinstra
Weduwnaar van Riek Zeinstra-Tiel Groenestege
Greonterp 1 november 1931
Blauwhuis 28 november 2014

(Foto: HC- Ubbo Posthuma)

Ook oud-kaatser Jan Galema gehuldigd

Harlingen- Maandagavond werd tijdens het Lanenkaatsen het partuur gehuldigd dat in 1950 het eerste Lanenkaatsen had gewonnen. In de jongste klasse waren dit Lucas de Vries (76 jaar) en Jaap Riem (81 jaar) Helaas konden Siep van Kammen door familieomstandigheden en Jan Galema wegens zijn fysieke gesteldheid, hierbij niet aanwezig zijn. Door Ubbo Postuma

Daarom toog voorzitter Jan van der Heide dinsdagmiddag naar het woonadres van Jan Galema in Almenum, om hem alsnog de sjerp om te hangen die de andere oud-kaatsers ook hadden gekregen.

Galema kaatste in 1950 als 28-jarige in de oudste klasse. Er waren destijds maar twee klassen jong en oud. “Ik kaatste samen met Melle van der Heide en Taeke Hoitinga, helaas alle twee overleden.” Overigens werd Galema in die partij tot koning uitgeroepen. Van de vijf keer dat hij op de Lanen als eerste eindigde, werd hij vier keer koning. Na zijn kaatscarrière op de Lanen, gaf hij zich op voor telegrafist, wat hij op de Lanen ook nog jaren deed. Zijn vaste plek was perk één en er werd zelfs een telegraaf naar hem genoemd. Aangezien het lopen steeds moeilijker gaat komt de kaatskoning van weleer niet veel meer buiten. “Ja, zo nu en dan zit ik hier in Almenum op 't terras, maar het Lanenkaatsen is voorbij. Dat lees ik wel in de Harlinger krant”, lacht Galema. De sjerp krijgt een ere-plekje in zijn woonkamer. “Mooi dat ze mij nog niet vergeten binne”, liet Galema (blaz 35) tot slot weten.

Uit handen van voorzitter Jan van der Heide ontving Jan Galema de sjerp.

SPORTIEVE FAMILIELEDEN

• Jelle Galema gaat uit zijn dak nadat hij de stand op 2-1 voor OZ heeft gebracht. Uiteindelijk wordt Bloemen-daal met 3-2 verslagen en is de titel voor Oranje-Zwart een feit.

FOTO: ANP

Jelle Galema (Boxtel, 16 november 1992, blaz 78) is een Nederlands hockeyer die uitkomt voor Oranje Zwart. Galema begon met hockeyen bij MEP uit Boxtel en maakte in 2009 de overstap naar Oranje Zwart in Eindhoven dat uitkomt in de Hoofdklasse. Met OZ bereikte hij in 2013 de finale van de play offs om het landskampioenschap, waarin werd verloren van HC Rotterdam. De aanvaller maakte in datzelfde jaar zijn debuut voor het Nederlands elftal tijdens de halve finalewedstrijden van de Hockey World League.

Friesch Dagblad, 25 augustus 2014, pagina 34.

Soap rond Galama ligt na NK op ieders lippen

Niet de gebruikelijke gespreksstof rond het NK fierljeppen, maar de opschudding rond een sprong van Oane Galama lag zaterdag op ieders lippen in It Heidenskip. Het poldercompromis dat volgde bood nu niet bepaald overtuigend soelaas.

Ernst Slagter

It Heidenskip | Waar alle consternatie nu precies om te doen was? Met Oane Galama moest één van de grote favorieten voor de titel zich in zijn laatste seriesprong nog zien te kwalificeren voor de eindstrijd. De Wiuwarter had dus nog één kans, kwam hoog in de stok en wist bij landing in het zandbed dat hij zeker verder was dan de nummer vijf, de uiteindelijke winnaar Nard Brandsma.

Galama slaakte een opgeluchte kreet, stak de handen omhoog en wist zonder de daadwerkelijke meting van zijn afstand al dat hij één van de vijf finalisten zou zijn. Probleem was echter dat de Wiuwarter in het rood en dus buiten de tijd zou hebben gesprongen, waardoor zijn afstand niet opgemeten werd en het einde verhaal voor Galama was.

Daarmee was de kous echter allermint af. De soap was pas net begonnen. Galama zou last hebben gehad van de stok van junior Age Hulder, die vlak voor hem op de middelste schans had gesprongen en te water was gegaan. Daardoor liep de aanloop van Galama vertraging op. Een lid van de Hollandse technische commissie had een seintje vanaf de schans gezien, maar haar Friese evenknie Willem Fonk bleef bij zijn standpunt dat Galama simpelweg te laat was geweest.

Resultaat: er was een impasse bereikt die lang, erg lang duurde. In de tussentijd had het ene na het andere briesende lid van de afdeling van It Heidenskip - Oane Galama en broer Ysbrand voorop - zich bij de overleggende TC'ers gemeld, terwijl leppers

en publiek - die zich massaal achter Galama schaarden - slechts konden gissen naar wat er nu eigenlijk allemaal gaande was.

Dat gold blijkbaar ook voor beide technische commissies en omdat er geen enkele beweging was, verscheen er met arbiter Jan van der Laan - een oud-TC'er - een ongebruikelijke gast ten tonele. Van der Laan moest als zijnde een overkoepelende instantie uitkomst bieden en na lang beraad bleek hij die gevonden te hebben in een soort poldercompromis: de finale zou niet met de traditionele vijf, maar zes leppers afgewerkt worden. Het zesde ticket was niet verrassend voor Galama ingeruimd.

Stroperige besluitvorming

Maar omdat de afstand uit zijn laatste sprong nog steeds niet opgemeten was, vroeg Thomas Helmholt zich af waarom niet bij als zesde de finale in mocht. Helmholt had tenslotte 19,18 gesprongen in de voorronde, welgeteld één centimeter verder dan de 19,17 van Galama, zijn eerste daadwerkelijk gemeten afstand. Helmholt werd afgewimpeld, maar de Burgumer had wel degelijk een punt en toonde bovendien aan hoe stroperig de besluitvorming was die in het zandbed had plaatsgevonden.

„Er moest een oplossing komen, anders bleven we maar debatteren. Het publiek ging zich er ook mee bemoeien”, zei Van der Laan, die zijn uitspraak 'min of meer dwingend' noemde. „Waarom juist deze beslissing? Nogmaals: er moest iets gebeuren. Achteraf had er eerder en misschien anders ingegrepen moeten worden, maar dat is achteraf.”

Hij vervolgde: „Ik had daar liever ook niet willen staan en het is in het

Alle ophef tijdens het NK fierljeppen in één beeld gevangen: een whitere Oane Galama, de naar een oplossing zoekende arbiter Jan van der Laan, het onvermurwbare TC-lid Willem Fonk en zijn overleggende Hollandse collega Brenda Knijff (vlnr). Foto: Martin de Jong

verleden ook nog nooit nodig geweest. Ik kan me veel voorstellen bij de frustraties bij de leppers. Laten we hopen dat er lering wordt getrokken uit deze gebeurtenis.”

Hoewel het hele verhaal er met zijn uitleg niet veel helderder op werd: het sierde Van der Laan dat bij in elk geval wilde reageren. Iets wat niet te zeggen viel van Fonk, één van de hoofdpersonen in het hele verhaal en nota bene woordvoerder van de TC. Fonk was klaar met de hele kwestie en weigerde nadien op alle hectiek in te gaan. Dat gold niet voor Ga-

lama, bij wie de woede ook laat op de middag allermint gezakt was. De Wiuwarter mocht weliswaar dus toch nog opdraven in de finale, maar slaagde er in twee sprongen niet meer in een afstand neer te zetten.

Er was echter veel te zeggen voor de woorden van Galama dat zijn concentratie na de lange onderbreking op z'n zachtst gezegd verstoord was. „Ik was woest en kon me voor geen meter meer focussen. Ik gun Nard de winst echt van harte. Hij maakte een supersprong. Maar dit hele gebeuren kan niet zonder consequenties blij-

ven. Tegen zoveel domheid is geen kruik gewassen. Ik ga ervan uit dat ik die man (Fonk, red.) nooit meer in het zandbed tegenkom. Anders teken ik wel protest aan bij het FLB-bestuur.”

„Dit is niet het eerste akkiefetje geweest. En dat zo'n arbiter of iemand anders niet durft te zeggen domkop, houdt toch op. Vergeet niet dat wij hier het hele jaar voor trainen en er enorm veel tijd in hebben gestoken. En dan is er één man die de hele wedstrijd en uitslag op eigen houtje verandert. Het is allemaal in- en in-triest.”

Het laatste woord was aan Bart Helmholt, die met lede ogen had toegezien wat er gebeurde. „Dit was heel makkelijk te voorkomen geweest met de vijftien extra seconden die de Hollanders gebruiken voor hun sprongen. Dan was deze discussie er niet geweest en onze sport niet zo te kakken gezet. Nu zagen we een typisch Friese beslissing. Zet een paar stijfkoppen bij elkaar en neem een middenweg, zodat niemand gelijk krijgt. Er was live televisie, de buil zat vol met mensen en dan gebeurt dit. Het is een schande voor de sport.”

MUSICALE FAMILIELEDEN

LEEWARDER COURANT

06 oktober 2014, pag. 24

Twée Friezen winnen blazerskampioenschap

UTRECHT Twée Friezen pakten zaterdag op het Nederlands kampioenschap voor blazers in Utrecht twee nationale titels.

Eveline Rianne Boonstra uit Stiens won in het conservatorium van Utrecht met 88 punten de strijd in de vijfde divisie. De elfjarige cornettiste van De Nije Bazún Britsum bleef met haar uitvoering van *Centaurus* haar concurrenten ruim voor. In de jeugddivisie wist Koen van der Molen van Da Capo Drogeham in een veld van vijf deelnemers met 87 punten de winst en het kampioen-

schap binnen te halen.

Nynke Blok van Burdine Vrouwenparochie wist het brons bij elkaar te spelen in de vierde divisie. Femke Galama van Eensgezindheid Tjerkwerd werd hier achtste.

Rutger Mollema behaalde een knappe tweede plaats in de derde divisie. De escornettist van nationaal kampioen Looft den Heer Beetgumermolen werd voor zijn *Demelza* beloond met 90 punten. Camiel Lemmens uit Hoorn bleef met 94 punten buiten bereik.

Yvonne Galama werd in de tweede divisie gedeeld vijfde met 81 punten.

RAYONHOOFDEN BIJEEN

Verzonden: zondag 19 oktober 2014, 15:53 uur

Onderwerp: Rayonhoofden bijeen? Het zijn opmerkelijke tijden. Gisteren beleefde Friesland de warmste zaterdag ooit halverwege oktober gemeten en toch ging er het gerucht dat de rayonhoofden een geheime vergadering in Easterein hadden belegd. Wij stuurden onze reporter er op af. Inderdaad, stiekem was er een tiental mensen door de ingang van het nostalgische café „Noflik Bergsma“ naar binnen geslopen om langs de sluiproute via een steile trap op de verborgen vergaderlocatie te komen. Alles was daar nog in de sfeer van de tijd dat Jeen van den Berg zijn eerste elfstedentocht won, aldus onze reporter. Opmerkelijke tijden, maar ook een opmerkelijk gezelschap: Jan Galama (Reduzum), Ivon Galama (Britsum), Piter Galama (Heeg), Eelco Galama (Leeuwarden), Anno Galema (Deventer), Haye Galama (Breukelen), Jetske Zeinstra (Hazerwoude), Gerard Galema (Utrecht), Nelly Galama (Arnhem) en Frans Boersma (Drachten). Het was geen 11-steden-comité, maar een "Brede Tafel" bijeenkomst van mensen die de stichting Gala/ema's een warm hart toe dragen en bereid zijn daarvoor de handen uit de mouwen te steken. Een bijzonder gezellig gebeuren, aldus onze reporter. En als donateur zul je daar t.z.t. de goede effecten van bemerken! Nieuwsgierig? Trek één van de genoemde personen aan het jasje. Of schuif de volgende keer -over ± een half jaar- zelf aan!

Colofon

Bestuur Stichting Gala/ema „De Galama's en Galema's door de eeuwen heen“

Nelly Galama Voorzitter. e-mail galamaontwikkel@zonnet.nl

Jan Galama Festiviteiten.

Haye Galama Secretaris, penningmeester en website beheer.

Willem Torckstraat 8 3621XH Breukelen(Ut) Tel. 0346262647

e-mail haye.galama@planet.nl

Jaarlijkse contributie per automatische incasso.

Krant-donateurs € 10,- en Web-donateurs € 5,-

Inning op de 3e dinsdag in maart van het kalenderjaar.

Incassant ID: NL49ZZZ410043680000

IBAN: NL46RABO0308766814 BIC: RABONL2U

WEBSITE; www.galamas.nl

Albert Jan Nossent Redactie. Vijzelpad 7 8051KL Hattem Tel. 0384442960

e-mail; a.j.nossent@kpnplanet.nl

Familiethee?

Sjoerd Galema uit Uitwellingerga stuurde de redactie een kopie van een Galama theeverpakking. Een collega van z'n broer, pater Sybrand uit Heerlen, bracht het zo'n veertig jaren geleden mee van een reisje door Duitsland. Al googlend kom je Galama thee overal in Duitsland tegen en iedere zichzelf respecterende apotheek heeft verschillende soorten in het assortiment. "Galama tee" is kennelijk niet een drankje dat je gezellig met een gebakje tot je neemt, maar meer een geneeskrachtige vloeistof. De oorsprong heb ik (nog) niet kunnen achterhalen, maar deze is mogelijk te vinden in Oost Friesland. Bij wetenswaardigheden over Oost Friesland kwam ik het volgende tegen: Oostfreesen drinken bannig völ Tee. In den Snee drinkt elk Oostfrees 2,5 kg Tee in't Johr, dat is bold teihnmaal mehr as de Düütschen drinken. De Tee kweem al in't 17. Johrhunnert ut de Nedderlande un Inghland na Oostfreesland. Blot 100 Johren later hebben al Oostfreesen van elke Stand Tee druncken un neet mehr so völ Beer. Dus kan het best zijn dat een Galama het in b.v. 1650 heeft geïntroduceerd bij onze oosterburen. O.a Apotheke Reinhardshausen adverteert met "Galama Tee": Eine spezielle Teemischung ist der so genannte „Galama-Tee“. Er besteht aus Birkenblättern, Brennesselkraut, Hagebuttenschalen und Ringelblumenblüten. Urologen hatten beobachtet, dass der frühere Galama Rheuma-Tee Nr. 6 eine günstige Wirkung zum Entschleimen der Blase bei Patienten mit Neoblase hatte. Die Firma Queisser vertreibt diesen Tee nicht mehr, sodass wir ihn auf Bestellung in der Apotheke mischen. Eine besondere Form der Rezeptur ist die Zubereitung von sterilen Zytostatika-Infusionslösungen. Apotheke Reinhardshausen, Dr. Johannes Berlitz, Hauptstraße 1 34537 Bad Wildungen

Familieëunie van de nakomelingen van Nanne Galema en Ottje Teerenstra

Jan Nannes, Jetske, Minke, Sijbrigje

We schrijven 23 oktober 1894: in Greonterp wordt uit het huwelijk van Jan Nannes Gale(a)ma (1.11.3) en Jetske Kleiboer een vierde kind geboren, Nanne Galema (1.12.3).

Nanne groeit op binnen dit gezin, samen met zijn zussen Minke en Sijbrigje. Hij vervult zijn militaire dienstplicht in Alkmaar en verklaart zijn genegenheid aan Ottje Teerenstra (geb. 29-10-1899), dochter van Klaas Teerenstra en Antje Huitema.

Nanne trouwt op 7 mei 1921 in Wymbritseradeel met Ottje Teerenstra en werkt tijdens zijn leven als boerenarbeider te Nijhuizum, zandvaarder, strater en baggeraar te Workum, landarbeider te Nibbixwoud en tenslotte als betonwerker wederom in Workum.

Uit dit huwelijk worden tussen 1922 en 1938 zes kinderen geboren: Jan (Nijhuizum), Klaas, Siebren/Siep (beiden in Workum), Anna (Nibbixwoud), Jetske/Jet en Romke (beiden in Workum). Tijdens de oorlogsjaren nemen Nanne en Ottje liefdevol een oorlogskind uit Amsterdam op in hun gezin: Lenie, die zij ook later blijven beschouwen als hun eigen (pleeg)kind. Hun in 1922 geboren oudste zoon Jan (zie ook Familiekraant 19e jaargang nr. 2, nov. 2008 : In de oorlogsvoetsporen van mijn vader...) verblijft in die tijd van 1942 tot 1945 als dwangarbeider in Duitsland.

Het overgrote deel van hun leven, met uitzondering van een korte periode in Noord-Holland, wonen Nanne en Ottje in de door hen gekochte woning (hypotheek fl. 400,-) aan het Houtmolestreekje in Workum.

Hier groeit ook een deel van hun kinderen op in een tijd, waarin het leven beslist geen vetpot is. Het kleine huisje met een vaart voor de deur, twee bedsteden waarvan er een is omgebouwd tot klerenkast en onder de ander is een keldertje dat enige ruimte bood voor “koeling” van producten. Aan het einde van de (in)gang, achter een gordijn een klein keukentje (inclusief petroleumstel om op te koken) en in diezelfde gang een wel zéér steile trap naar twee zolderkamertjes: in één van deze kamertjes stonden twee kleine tweepersoonsbedden. Het huisje hing vol met houtsnijwerk: onder meer een schitterende kapstok, een aantal wandborden en een lepelrekje, allemaal vervaardigd door de creatieve handen van Nanne. Blikvanger op de tafel in de huiskamer was het roomstel met als pronkstuk het zilveren roomlepelkje met de inscriptie “JNG 1885” verwijzend naar het jaar waarin Jan Nannes Galema in het huwelijk trad met Jetske Kleiboer, de overgrootouders van de schrijver van dit artikel. Dit roomlepelkje heb ik als oudste kleinzoon van Nanne en Ottje via mijn vader, Jan Galema, als erfstuk in zijn bezit gekregen. Dit ook koestert als een kostbare herinnering aan het verleden. Er was ook een Friesche staartklok, waarvan de slagen door het gehele huis te horen waren en uiteraard een (elektrisch) lichtgevend kruis completeerde de inrichting van deze gezellige kleine woning. Muziek vulde de woning in de vijftiger jaren spaarzaam middels een radio, maar ook via een platenspeler met liederen van onder meer de Selvera's, de Spelbrekers en natuurlijk ook Friese musici.

Tussen het huis en de vaart stond het, voor alle familieleden, welbekende hûske. Voor met name de oudste kleinkinderen later een spannende belevenis om daarin je behoefte te mogen doen, waarna het wederom enerverend was om toe te zien hoe de tonnen één keer per week opgehaald en geledigd werden.

Hun burens: aan de ene kant de zussen Bokma en de familie Van het Veer, aan de andere zijde de wat sjiekere, mondaine familie Fekkes (houthandel), wonende in een prachtige vrijstaande woning en aan de overkant de ietwat excentrieke Douwe ten Dam.

De kale melkman uit Workum, Sjoerd de Boer, trekkend met één been, kwam dagelijks aan huis zijn verse zuivelproducten brengen. Nanne bracht elke vrijdag een lekker stukje gebakken schelvis of een lekkerbekje van Bijlsma mee. Tussen de middag werd de vis smakelijk opgegeten, nadat eerst vanuit het katholieke geloof het Angelus (de Engel des Heren) werd gebeden. De nodige alcohol werd betrokken van slijter Haye van der Werff en overvloedig genuttigd als de gehele familie bijeen was. De destijds geschoten zwart/wit foto's zijn hiervan nog het levende bewijs. Elke zondag gingen we naar de Rooms-Katholieke St. Werenfriduskerk om de eucharistieviering bij te wonen en te luisteren naar – of in te dutten bij – de preek van de legendarische pastoor Janning. Wel gescheiden: de dames ter linkerzijde en de heren rechts in deze fraaie kerk!

Het zijn herinneringen aan een totaal andere tijd uit het midden van de vorige eeuw en alweer zolang geleden.

Daar, in dat huisje van heit en mem, ús pake en beppe, werd je altijd met open armen zéér gastvrij werd ontvangen. Je werd er getrakteerd op iets lekkers, er was

Houtmolestreekje 5 Workum

ruime belangstelling voor het wel en wee van de gehele familie en bekenden. Hier groeiden, zoals eerder genoemd, hun zes kinderen (deels) op en beleefden schoondochters en schoonzonen hun eerste kennismaking met Nanne en Ottje, waarbij ze - zoals gebruikelijk voor die tijd - kritisch onder de loep werden genomen. Later vertoefden vele kleinkinderen er. Ze werden vertroeteld: samen met opa/pake vissen, eendjes voeren, bootjes kijken of wandelen langs de waterkant én je laten verwennen door oma/beppe die heel wat lekkernijen in huis haalde en je hiermee volstouwde. Pake reed talloze malen naar het station van Workum, om de kleinkinderen met hun ouders na een lange treinreis op te halen. De koffer kwam achterop de fiets en we liepen samen (een behoorlijk eind) naar het Houtmolestreekje, waar beppe al ongeduldig aan de voordeur stond te wachten! Pake stak vervolgens zijn onafscheidelijke pijp aan. Na een paar dagen bracht pake zijn kinderen en kleinkinderen op dezelfde wijze weer naar het station. Beppe daarentegen was heel vaardig in het breien en haken. Ze breide sokken en z.g. borstrokken voor de kleinkinderen, die ze in pakketjes per post verstuurde naar onder meer Delft en Venlo / Blerick. Naar goed katholiek gebruik zat op de borstrok, vastgemaakt met een veiligheidsspeld, een lichtblauwe medaille van Maria. Dat beschermde je tegen het onheil in het leven. Daarnaast werden, zeker in de jaren '50 van de vorige eeuw, toen telefoons nog een zeldzaamheid waren, wekelijks brieven geschreven en verzonden naar hun uitgevlogen kinderen in Blerick, Delft en Venlo om het wel en wee te delen met elkaar; brieven die bij de ontvangers hardop werden voorgelezen en daarna stevast van een antwoord richting Workum werden voorzien. Zo bleef men op de hoogte van en in contact met elkaar.

De kinderen van Nanne en Ottje

Workum was een vaste plek voor iedereen, een baken in goede, maar ook in moeilijke tijden. De hechte familieband van de Galema's stond garant voor wijze raad én hulp als dit nodig mocht zijn. Nanne en Ottje waren gehecht aan het Houtmolestreekje, hoewel beiden jaarlijks ook enkele weken "op vakantie" gingen bij de gezinnen van hun zonen Jan en Siep in Venlo en hun dochter Anna in Delft. Het was voor de kleinkinderen aldaar een prachtige tijd als opa en oma kwamen! De meegebrachte Friese kruidkoek werd hartelijk "ontvangen" en smakelijk verorberd, terwijl Limburgse vlaaien weer huiswaarts richting Friesland gingen en daar gretig aftrek vonden. Ook hun kleinkinderen – neven en nichten van elkaar – ontmoetten

Ottje en Nanne

elkander later regelmatig en gingen bij hun familie op vakantie in met name Friesland en Limburg. Opgroeïende pubers ontdekten het leven en maakten elkaar deelgenoot maakten van de mooie omgeving waarin zij graag vertoefden. Een reisje naar het Zuid Limburgse Valkenburg was daar een vast onderdeel van.

Dat stukje geschiedenis is geschreven en ligt definitief vast voor het nageslacht. Het begon immers op 7 mei 1921 met hun huwelijk en eindigde op 07-01-1969 toen Nanne plotseling overleed en Ottje alleen verder moest en dit ook deed. Zij verbleef nog 26 jaar in ons midden, eerst in Workum en later in Bolsward, voordat zij ons definitief op de gezegende leeftijd van 96 jaar op 18-12-1995 verliet.

Inmiddels waren er zes kinderen uit hun huwelijk geboren en ook zij huwden met hun geliefde Mia, Bettie, Trees,

Johan, Piet en Annie. Er werden tussen 1952 en 1972 27 kleinkinderen geboren (waaronder zes naar hun pake vernoemde Nanne's). Daarna zijn er vele achterkleinkinderen en achter-achterkleinkinderen geboren. Deze Galema tak het zijn allemaal levensgenieters!!!!

Onze Galema's zijn in de loop der jaren uitgezworven over geheel Nederland. Jan, de oudste zoon van Nanne en Ottje, kwam na de oorlogsjaren (zie eerder) in Venlo terecht, waar hij aan de wederopbouw van de door de oorlog vernielde brug werkte. Zijn broer Siep volgde hem later naar het zuiden van ons land. Jan en Siep verdienden de kost als machinist resp. conducteur bij de Nederlandse Spoorwegen en settelden zich na hun huwelijk – Jan met bakkersdochter Mia Duckers in 1949 en Siep met Trees Miedema uit Franeker in 1956 – in Blerick en Venlo. Jan en Mia kregen zes kinderen (vier zonen en twee dochters) terwijl Siep en Trees gezegend werden met drie zonen. Vrijwel al hun kinderen en kleinkinderen wonen nu nog steeds in Limburg: in de omgeving rondom Venlo en in Zuid Limburg.

De tweede zoon van Nanne en Ottje, Klaas vestigde zich na zijn huwelijk in 1952 met Bettie Dalstra (waaruit zes zonen werden geboren) eerst in Workum (in de directe nabijheid van Nanne en Ottje) en later definitief in Bolsward alwaar hij eerst als monteur en uiteindelijk als chauffeur bij dezelfde gemeente werkzaam was.

Pake, Annemie, Beppe en Nan

De oudste dochter Anna, huwde in 1956 Johan Sierkstra uit Witmarsum en vertrok naar het Zuid-Hollandse Delft. Johan heeft daar tot zijn overlijden in 1981 gewerkt als stations-assistent, rangeerder en tenslotte als treinmachinist. Samen kregen zij drie zonen.

De tweede dochter Jet (genoemd naar haar beppe Jetske Kleiboer) trouwde in 1958 met Piet Bosma, winkelier / groenteman te Bolsward. Zij werden verblijd met zes kinderen, drie zonen en drie dochters (waarvan één vrij snel na de geboorte overleed) en wonen nog steeds in Bolsward. Piet pendelde in zijn jonge jaren als groenteman regelmatig met zijn vrachtwagen tussen Bolsward en Venlo-Blerick om daar op de veiling verse groenten, waaronder steevast een maaltje asperges, te halen en onverwacht binnen te vallen bij zijn

familie aldaar.

De jongste telg uit het huwelijk van Nanne en Ottje, Romke – geboren 16 jaar na Jan! – kwam uiteindelijk ook in Bolsward terecht, nadat hij in 1964 in het huwelijk trad met Annie Bouma uit Workum. Romke werkte als kok, bakkersknecht en procesoperator in zijn woonplaats. Hij werd de trotse vader van drie zoons.

Lenie, het oorlogskind van Nanne en Ottje, huwde met Joop Scholten en vestigde zich in Amsterdam, waar zij nu nog steeds (na het overlijden van Joop) woont.

Inmiddels zijn de vier zonen van Nanne en Ottje, alsmede twee schoondochters, een schoonzoon en ook een kleinzoon (2011) overleden.

De Galema's zijn in de loop der jaren uitgevlogen, hoewel een groot deel in het prachtige heitelân Friesland is blijven wonen. Friesland met z'n uitgestrekte weiden, schitterende meren en elf wonderschone steden, die alom bekend zijn. Een mooie natuur die vogels uitnodigt om daar te vertoeven en te broeden. Friesland met z'n eigen taal en uiteraard het volkslied: “De âlde Friezen”. De aantrekkingskracht van Workum, de Friese stad waar onze familie vandaan komt en de meeste herinneringen aan heeft, blijft onverminderd groot.

In datzelfde Workum verzamelen zich de nazaten (kinderen en kleinkinderen) van Nanne Galema en Ottje Teerenstra op 18 april 2009 voor een eerste reünie in Hotel-Café-Restaurant „De Gulden Leeuw“ en halen verhalen uit het verleden op onder het genot van een overheerlijke lunch. Daarna wandelt het gezelschap o.l.v. medeorganisator van deze reünie én gids Theo Galema (zie 1.13.6) door Workum, bezoekt de gerenoveerde voormalige woning van hun (schoon)ouders, pake of beppe aan het Houtmolestreekje en begeeft zich dan naar de

begraafplaats, waar beiden te ruste zijn gelegd. Vervolgens wordt een bezoek gebracht aan de St. Werenfriduskerk, waaraan eenieder zijn of haar eigen herinneringen heeft, waarna vele verhalen van vroeger en nu een vervolg krijgen op het terras aan de Merk. Eregasten zijn uiteraard de nog in leven zijnde (schoon) kinderen van Nanne en Ottje: Trees, Anna, Jet en Piet, Annie en natuurlijk Lenie! Vele foto's van vroeger worden getoond in een speciaal hiervoor samengestelde power point presentatie: wat een nostalgie!

Het gezellig samenzijn wordt afgesloten met een diner, waarna familieleden wederom afscheid nemen van elkaar en een kleine harde kern er nog een gezellige met de nodige alcoholische dranken omhulde avond van maakt. De foto's van die dag houden tot heden de herinnering nog levend!

Jan, Klaas en Romke

Na vijf jaar volgt op 17 mei 2014 de tweede familiereünie!

Ondanks de aantrekkingskracht van het heitelân Fryslân, heeft het een aantal nakomelingen van Nanne en Ottje er niet van weerhouden om te vertrekken naar de Randstad en zelfs naar het zuiden des lands, de provincie Limburg. Juist in deze provincie, op twee uur rijden vanuit de

Randstad en op slechts drie uur vanuit het mooie Friesland wordt vijf jaar na dato deze tweede reünie gehouden. In dit met vijf sterren bekroonde golvende landschap, liggen nostalgische dorpjes en authentieke stadjes verscholen tussen groene weides en kleurrijke hoogstamboomgaarden. De Geul en de Gulp die eeuwen geleden het landschap vormden, kabbelen nu rustig voort. Prachtige panorama's van het Heuvelland blijven op het netvlies staan, terwijl familieleden onderling verhalen uitwisselen van voorbijgane tijden op de prachtige locatie: hotel „Ons Krijtland“ in Epen.

Een deel van de familie bezoekt 's middags Wittem (kerk, kapel, kloosterbibliotheek en kloosterboekwinkel), een van de belangrijkste bedevaartsoorden in Nederland en een moderne pelgrimsplaats waar al meer dan een eeuw de Heilige Gerardus Majella wordt vereerd; kortom een pleisterplaats voor de ziel, met een scala aan activiteiten op het gebied van pastoraat, spiritualiteit en cultuur.

Anderen maken een wandeling van ongeveer 4 km. door de heuvelachtige omgeving van Epen. Tijdens deze wandeling met “klimmen en dalen” wordt er natuurlijk gezellig verder gepraat en genoten van fraaie vergezichten en voor deze streek typerende vakwerkhuisen in het “bronsgroen eikenhout”.

Een klein select groepje van de familie begeeft zich naar Wijngoed Fromberg: een 3 ha. grote wijngaard die als enige in Nederland volledig op het zuiden is gericht. Bovendien is het de hoogst gelegen wijngaard van ons land. De hellinghoek is vrijwel gelijk aan de ideale hoek waarop de druivenstok het best gedijt. Ambachtelijke wijnboeren zorgen hier voor mooie, eerlijke wijnen die de toets der kritiek ruimschoots kunnen doorstaan. Het wordt dus tijd voor een Limburgs predikaat, een Appelation Limbugeoise Controlee, ofwel “ene richtige Limburgse wien van gegarandeerd goowe koomaf”. Dat smaakt naar meer!

Bij terugkomst vlijen de familieleden neer op het terras met het mooiste uitzicht van Nederland en komen de tongen (soms onder invloed van alcohol) los: verhalen van voorbije jaren en het heden, aangevuld met anekdotes vullen de buitenruimte.

Deze gezellige familiedag met 41 deelnemers wordt culinair afgesloten met een overheerlijk buffet van Limburgse specialiteiten. Daarna zingen Friezen, Limburgers, Brabanders en Hollanders uit volle borst het Limburgse en Friese volkslied, gevolgd door een duet van oom Piet en tante Jet die ‘Dan komt de maitid’ ten gehore brengen. Vervolgens laten de Limburgers zich uiteraard niet onbetuigd en bezingen in ‘Wie sjoen os Limburg is’ het schitterende landschap waarvan alle aanwezigen de gehele dag – en een groot aantal familieleden het gehele weekend – genoten hebben. Als de kelner tegen middernacht aankondigt dat de Berenburg op is wordt deze tweede familiedag dan ook echt definitief afgesloten en begeeft iedereen zich te ruste.

Aldus wordt de herinnering aan het verleden door deze tak van de familie Galema, 120 jaar na de geboorte van Nanne Galema, levend gehouden door de nakomelingen van hem en zijn geliefde Ottje Teerenstra.

Zoals het door Selskip Tetman de Vries bezongen en door heit en pake Nanne Galema vaak gedraaide lied “De tiid hâldt gjin skoft” het zo treffend weergeeft: met een weemoedige blik tevreden terugkijken naar het verleden, vooral genieten van het heden en vol vertrouwen vooruit kijken naar de nog ongeschreven toekomst!

Dat is tekenend voor de Gale(a)ma's door de eeuwen heen.....!!

De afspraak voor een derde reünie is reeds gemaakt: deze wordt in 2016 in Delft gehouden!!!

Nan Galema (1.14.1)

Kleinzoon van Nanne en Ottje.

Stein, mei 2014.

Van de redactie

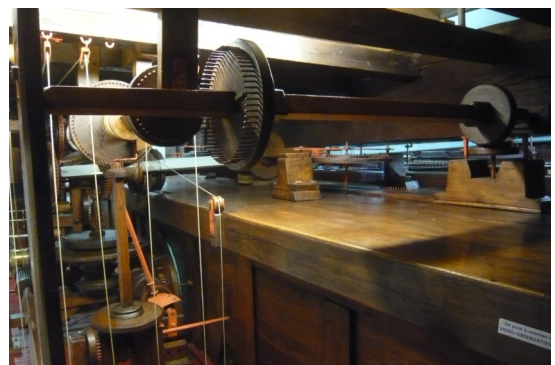
Laten we beginnen bij het voorblad van de nieuwe krant. Het kogeltje is door de kerk. “Us Sitte” wordt ervaren als een echt fries woord dat bij ons hoort, tevens al aardig ingeburgerd is maar een koppeling met de familienaam ontbreekt. Vandaar dat nu gekozen is voor “Us Sitte De galama's en Galema's door de eeuwen heen” als nieuwe naam is van onze krant. Twee Friesche honden bepalen dit keer ook mede het “smoeltje” van de eerste pagina en wel Bouke, de wetterhoun en Birba, de stabij, ook typische voorbeelden van het Friesche leven. Redactioneel bruist het gelukkig nog steeds binnen de familie want Frans Boersma kondigde spontaan aan kopij voor de volgende kranten aan te leveren en ook Jacob Ysbrand Galama gaat een artikel schrijven over zijn vader Durk Jacobs Galema en z'n gezin. Tevens spoort hij andere familieleden hetzelfde te doen. Er liggen ook nog een paar artikelen op de plank van de hand van Joseph Galema. Mogelijk dat onze familieleden in den vreemde, na het lezen van het artikel van Fenny, ook zin krijgen om ons, hier in Nederland, te vertellen hoe het hen vergaan is bij de vestiging in een ander land. Kortom redactioneel een fijn vooruitzicht! Ik hoop dat jullie weer genieten van de inhoud en denk eraan; **“we doen het samen”**.

Albert Jan Nossent

„MET Z'N ALLEN.“

Galema's voor een prachtige panorama van het Limburgse heuvelland

Planetarium van Eise Eisinga

De kerk in Easterend

Het bestuur van de Stichting is op zoek naar donateurs die ook een steentje willen bijdragen. Voor informatie bel met Nelly Galama (026-4438968), of spreek een van de andere bestuursleden aan.

